

Hvordan tilgang til formell kreditt kan skape incentivproblemer i en uformell kredittinstitusjon

Hovedoppgave ved Institutt for Økonomi, Universitetet i Bergen, Våren 97.

Skrevet av: **Signe Barratt Nysæther.**

Veileder: **Gaute Torsvik.**

Sammendrag

Karakteristisk for u-land, er at det ofte finnes en stor uformell kredittsektor som eksisterer sammen med den formelle. Mens de formelle kredittinstitusjonene løser problemet med misligholdelse ved å støtte seg til det formelle lov - og håndhevelsessystemet, vil de uformelle institusjonene anvende uformelle håndhevelse mekanismer. Disse mekanismene består blant annet i at utlåneren straffer en låner som misligholder ved å utestenge han fra videre kreditt tilgang. En slik straff vil ha stor virkning om låneren ikke er i stand til å oppnå kreditt fra alternative kilder. I miljøene der de uformelle utlånerne opererer vil som regel dette være rimelig. For det første har låneren som oftest ikke tilgang til formell kreditt, og for det andre vil han få dårlig rykte på seg slik at ingen innad i miljøet vil bistå han med lån.

Den uformelle kredittinstitusjonen rosca, er blitt analysert av Besley, Coates og Loury (1993), hvor de viser hvordan institusjonen kan øke medlemmenes velferd. Jeg har videreutviklet denne modellen for å analysere incentiv problemene som vil være til stede i rosca. Hypotesen min er at om det er mulig for medlemmene å få tilgang til formell kreditt, kan dette føre til at institusjonen bryter sammen. Dette kan skje fordi den uformelle straffen da vil miste sin effekt, slik at det blir mer fristende å misligholde.